ſoow, et kalendri lugijad „Pärnu Postimeeſt“ rohkeste tähele panewad, kelle tükka ju teiſed Eesti ja ka Saksa keele ajalehed ära trükkiwad, ja kes teda tähele panewad, küll need pea leiawad, et ta meie rahwale tõeste kaſulik ja tarwilik on. Seda tehkem, armſad ſõbrad!

Kudas enne juba õõldud, on meil õpetlikkude ramatute pooleſt weel kaunis puudus. Kõige rohkem on aga majapidajad, majatalitajad, rohtaia omanikud ja põllumehed ſeda tihti tunnud, et neil ühte käſiraamatut tarwis lähab, kuſt ſeda ehk teiſt, mis kuskil tarwis, järele waatakſiwad ja ſelle üle õpetuſt ja nõuandmiſt leiakſiwad. Kõigile kalendri lugijatele wõime nüüd aga rõõmuga kuulutada, et pea päraſt kalendri wäljatulemiſt ſeſtſamaſt trükimajaſt ja ſelleſamma trükki ja kuluga ſeesugune kaſulik ja tarwilik raamat wälja tuleb ja ſelle eſimeſe järele edaspidi teine weel ſelleſama ſiſuga. See raamat kannab „K u l d ſ e m a j a w a r a n d u ſ e“ nimi ja on tõeste majale kalliks, kuldſeks waranduſeks. Mis majapidajal, põllumehel ehk olgu kell tahte iganes talituſes ja toimetuſes, elu juhtumiſel, haiguſel ehk mujal tarwis tääda lähab, leiab ta „Kuldſeſt maja waranduſeſt“ ja ſeda juhtub kül wäga arwa, et küſimiſe pääle wastuſt ei ſaa.

Koolidele kui ka noorele rahwale peame laulmiſe tarwis A. Grenzſteini „Kooli Laulmiſe raamat“ ſoowima, mis mitmes jaus kirja pandud ja kus wäga mitmet ſeltſi kergemaid ja raskemaid, wanu ja uuſi haledaid ja rõõmſaid laululſid rohkeste leida on.

Hääđeks õpetlikkudeks raamatuteks, kus üheſt ja teiſeſt kõneldakſe, peame ka M. Jürmanni „Kodu kooli“ eſimeſt ja teiſt jagu tunnistama, kus raamatu wäljaandja neile, kes ennam koolis ei käi, mõnda tääduſt anda püüab. Seda olgu ka „Eluſt ja looduſeſt“ õõldud, mis mitmes raamatus wälja tuleb.

Meie raamatute auu ja kroon on aga J. R. Kreutzwaldi „Eesti rahwa ennemuiſtſed jutud“ ja „Kalewi poeg“. Need kaks raamatud peakſiwad igal Eesti mehel tuttawad olema, ſeſt et need meile meie wana aega meelde tuletawad ja ſeda ühtlaſi meie ſilmade ette

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1879, lk. 23